

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

العالم

ویراستاری، افزوده و ارسال: علی مشرف
۰۳ جولای ۲۰۲۵

یک مجله انگلیس، از ترور بیش از ۵۵۰۰ دانشمند عراقی در سال‌های پس از اشغال آن کشور خبر داد

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی شبکه العالم، مجله انگلیس «پولیتیک آبزور» اعلام کرد: از دومین روز سقوط بغداد تاکنون، بیش از ۵۵۰۰ تن از دانشمندان عراقی توسط سرویس‌های اطلاعاتی امریکا و رژیم صهیونیستی و عوامل آن‌ها در داخل عراق ترور شده‌اند.

این مجله در ادامه، متهم اصلی ترور دانشمندان عراقی را دستگاه جاسوسی رژیم صهیونیستی می‌داند که براساس اوامر مقامات امنیتی عالی‌رتبه این رژیم، گروه‌های محرمانه‌ای را برای ترور دانشمندان، پژوهشگران، اندیشمندان و پزشکان عراقی – به ویژه نیروهای متخصص در زمینه کیمیائی و هسته‌ای – به آن کشور ارسال کرده بود.

«پولیتیک آبزور»، دومین متهم در وقایع ترور دانشمندان عراقی را سازمان جاسوسی امریکا (سی.آی.ای) می‌داند که با هدف جذب این افراد، پیشنهادهای فریبنده‌ای به آن‌ها ارائه کرده بود که از آن جمله می‌توان به پیشنهاد امضای قراردادهای کاری با آن‌ها در امریکا و تضمین جان آنان اشاره کرد. به گفته این مجله دانشمندان و متخصصان عراقی که با این پیشنهاد مخالفت می‌کردند، براحتی تحت تعقیب قرار گرفته و طی چندین مرحله ترور می‌شدند. این مجله انگلیسی سومین عامل ترور دانشمندان عراقی را یک تیم عراقی می‌داند که دستوراتی مبنی بر شرکت در این عملیات از بیگانگان دریافت می‌کرده است.

به دنبال وقوع موج این ترورها، دکتر محمود العباسی، از پزشکان وزارت بهداشت عراق در اولین اظهارنظر در این باره گفت: این موضوع نیازمند بحث و بررسی است، زیرا چنین موضوعی اهمیت فراوانی دارد. به این دلیل که دست توطئه‌های بیگانه در کار است و متهم اصلی این ترورها دستگاه جاسوسی رژیم صهیونیستی «موساد» است که در دنیا به انجام چنین ترورهای شهرت دارد و در گذشته نیز شماری از دانشمندان و استادان عراقی را در بغداد و مناطق دیگر ترور کرده است.

پس از آن، منابعی در وزارت کشور عراق اعلام کردند که با هدف مقابله با موج آدم ربائی و کشتار پزشکان و دانشمندان عراقی توسط گروه‌های مسلح، تدابیر امنیتی شدیدی اتخاذ کرده‌اند.

البته بیشتر این ترورها در دوره مرحله انتقالی و پس از سقوط بغداد اتفاق افتاده و همزمان، گزارش‌های متعددی درباره ورود مزدوران موساد به عراق، در سایه حمایت ارتش آمریکا منتشر شده بود. هدف این مزدوران یافتن و ترور دانشمندان هسته‌ای و کیمیایی عراق بود.

تنها چند ماه پس از اشغال عراق، پایگاه اینترنتی «العراق-۵»، جزئیات بیشتری در این باره منتشر کرده بود. پایگاه مذکور با استناد به اظهارات یکی از مسئولان سابق عراق می‌نویسد: در جریان حمله آمریکا به عراق، ۱۵۵۰۰ دانشمند، پژوهشگر و استاد دانشگاه، از کار اخراج شدند.

۱۰ حمل- فروردین- ۱۳۹۲

جاهد نیوز

فرستنده: علی مشرف

۰۳ جولای ۲۰۲۵

کارنامه ترور دانشمندان هسته‌ای منطقه

توسط سرویس اطلاعاتی رژیم صهیونیستی با همکاری آمریکا در یک نگاه

سیاست وحشیانه ترور، ستراتیژی معمول رژیم صهیونیستی در شرایط پیچیده و نگران کننده این رژیم است که تنها منحصر به دانشمندان ایرانی نبوده و همه نخبگان به ویژه در جوامع اسلامی را مورد هدف قرار می دهد. منطقه خاورمیانه طی ۷۰ دهه گذشته از جنگ‌افروزی‌ها و بحران‌سازی‌های رژیم صهیونیستی در امان نبوده است. رژیمی که تأسیس آن با اشغالگری و درگیری نظامی در سرزمین‌های تاریخی فلسطین آغاز شده، طی این سال‌ها نیز همواره با ناامن‌سازی محیط منطقه‌ای به دنبال تأمین امنیت برای خود بوده؛ امنیتی که به گواه تاریخ از طریق جنگ، حملات محدود اما مکرر هوایی یا پهپادی، عملیات‌های ترور، طراحی کودتا، تهدید کشورهای منطقه و... برقرار شده است.

اما یکی از پیچیده‌ترین و جنایتکارانه‌ترین ابعاد تقابل اسرائیل با کشورهای منطقه، تلاش رژیم صهیونیستی برای نابودی برنامه‌های علمی و حتی حذف دانشمندان در این کشورهاست. افکار عمومی در ایران به دلیل ترورهای علمی یک دهه اخیر بخوبی با این سیاست اسرائیل آشنائی دارد. شهید مسعود علی‌محمدی، دانشمند هسته‌ای ایران نخستین قربانی مجموعه ترورهای علمی اسرائیل در سال ۱۳۸۹ بود که از طریق یک بمب کنترل از راه دور به شهادت رسید. مجید شهریاری، دیگر دانشمند هسته‌ای و فزیکدان ایرانی نیز در همان سال از طریق اتصال یک بمب به درب موتر حامل وی به همراه همسرش به شهادت رسید.

داریوش رضائی‌نژاد، دانشجوی دکترای مهندسی برق دانشگاه صنعتی خواجه‌نصیرالدین طوسی کمی بعد در اسد-مرداد- سال ۱۳۹۰ توسط تروریست‌ها مقابل درب منزلش هدف قرار گرفته و شهید شد.

مصطفی احمدی‌روشن، دیگر دانشمند ایرانی در رشته مهندسی کیمیا و از جمله نیروهای فعال در سایت هسته‌ای نطنز نیز در جدی- دی‌ماه- همان سال به واسطه عملیات یک تیم ترور وابسته به اسرائیل در تهران به شهادت رسید.

همچنین ترور ناکام فریدون عباسی، رئیس سابق سازمان انرژی اتمی ایران در سال ۱۳۸۹ و ترور شهید محسن فخری‌زاده در روز جمعه، بخش‌هایی دیگر از کارنامه سیاه رژیم صهیونیستی برای مقابله با ظرفیت و توان علمی-

دفاعی ایران طی یک دهه اخیر بوده است. اگرچه نباید فراموش کرد اینگونه ترورها محدود به ایران و دانشمندان ایرانی نیست. ترورهای علمی سازمان اطلاعات خارجی اسرائیل (موساد) در منطقه خاورمیانه نیز اتفاق افتاده است.

یحیی المشد: او یکی از بزرگترین دانشمندان هسته‌ای مصر و جهان عرب طی یک قرن اخیر به شمار می‌رود. المشد پس از پایان تحصیلات عالی در کشورهای اروپایی برای تدریس و همچنین فعالیت در برنامه اتمی مصر به کشورش بازگشت. اما با تشدید بحران‌های نظامی میان مصر و اسرائیل و سرانجام مصالحه انور سادات با رژیم صهیونیستی، برنامه اتمی مصر عملاً تعطیل شده و دانشمندان هسته‌ای مصری نیز به‌طور طبیعی جذب سایر کشورها شدند. المشد در این مقطع (۱۹۷۵) برای همکاری در برنامه اتمی عراق به این کشور سفر کرد.

به گزارش شبکه الجزیره، المشد از جمله مهندسان اصلی پروژه اتمی عراق بود که برای هماهنگی‌های علمی و تحقیقاتی، سفرهای متعددی به فرانسه (حامی اصلی عراق در پروژه هسته‌ای) داشت. او در جریان یکی از این سفرها در سال ۱۹۸۰ توسط گروهی ناشناس در هتل محل اقامتش در پاریس به قتل رسید. تحقیقات پولیس فرانسه درباره این حادثه هیچ‌وقت علنی نشد اما نیروهای امنیتی عراق، سازمان موساد را عامل ترور معرفی کردند.

ابراهیم الظاهر: او از جمله نخبگانی بود که در عصر صدام عراق را ترک کرده و برای تحصیلات دانشگاهی در رشته مهندسی هسته‌ای عازم کانادا شده بود. الظاهر در سال ۲۰۰۳ بعد از سقوط نظام صدام برای تدریس و فعالیت‌های علمی مرتبط به حوزه تحصیلاتی خود به کشورش بازگشت. اما تنها چند هفته پس از ورود به عراق، درحالی‌که سوار بر موتر شخصی بود توسط گروهی ناشناس به رگبار بسته شده و جان باخت. تیم ترور پس از قتل الظاهر، موتر حامل او را در رودخانه نزدیک به محل حادثه واژگون کرد. اگرچه نتیجه تحقیقات قتل مشکوک الظاهر نیز هیچ‌گاه روشن نشد اما برخی رسانه‌های عراقی به نقل از منابعی مدعی شدند الظاهر با هدف از سرگیری پروژه هسته‌ای عراق به کشور دعوت شده بود. بخش عمده این رسانه‌ها موساد را عامل ترور این دانشمند عراقی به شمار می‌آورند.

محمد الزواری: او مهندس شرکت هواپیمایی تونس و از جمله شخصیت‌هایی بود که نقش چشمگیری در برنامه ساخت و توسعه پهبادی گردان‌های عزالدین قسام (شاخه نظامی حماس) در نوار غزه داشت. به‌طور مشخص پهباد ابابیل حاصل تلاش‌ها و تحقیقات او به شمار می‌رود؛ پهبادی که برای نخستین بار در درگیری‌های نظامی سال ۲۰۱۴ توسط حماس وارد صحنه شده و تحریر رسانه‌ها و تحلیلگران اسرائیلی را به‌دنبال داشت. الزواری در اواخر سال ۲۰۱۶ در جنوب شرقی تونس توسط یک تیم ترور ۱۰ نفره در خیابان محاصره شده و به قتل رسید، به‌گونه‌ای که ۸ گلوله در بدن وی باقی ماند.

جنبش حماس یک روز پس از عملیات ترور از ارتباط سازمانی خود با الزواری پرده برداشت و موساد را عامل ترور وی معرفی کرد. این ادعا توسط قانداالسبسی، رئیس‌جمهور وقت تونس تأیید شد.

فادی البطش: او از جوانان نخبه فلسطینی (اهل غزه) بود که با موفقیت در دریافت کمک هزینه تحصیلی از دولت برای تکمیل تحصیلات خود عازم مالزی شده و در رشته مهندسی برق به مدرک دکتری از دانشگاه کوآلالمپور دست یافته بود. البطش شخصیتی اسلامگرا، حامی مقاومت فلسطین و حافظ قرآن توصیف شده که در سال ۲۰۱۶ جایزه برترین پژوهشگر مسلمان را از سوی دولت مالزی دریافت کرده بود. به روایت شبکه الجزیره اگرچه بخش عمده فعالیت‌های

البطش بر تدریس و تحقیقات در دانشگاه‌های مالزی متمرکز بود اما در تمام این سال‌ها ارتباط او با مجموعه‌های علمی و دانشگاهی در داخل غزه قطع نشد.

این جوان فلسطینی سرانجام در سال ۲۰۱۸ (۳۴ سالگی) درحالی‌که برای نماز صبح به سوی مسجد نزدیک به محل اقامتش حرکت می‌کرد توسط دو نیروی ناشناس موتورسوار هدف گلوله قرار گرفته و فوراً جان باخت. معاون نخست‌وزیر مالزی کمی پس از این حادثه گفت: ترور فادی البطش توسط سازمان‌های اطلاعاتی یک دولت خاورمیانه‌ای صورت گرفته که هر پیشرفتی در فلسطین را تهدیدی برای خود می‌داند.

سیاست ترور یکی از آخرین گزینه‌های محور غربی صهیونیستی برای مقابله با جریانهای است که این محور قدرت مقابله از طریق جنگ نرم در برابر آنها را ندارد. تجربه تاریخی نشان می‌دهد که ترورها اصولاً زمانی اتفاق می‌افتد که قدرتهای مداخله‌جو از تقابل با رویکرد استقلال‌طلبی کشورهای در حال توسعه ناکام مانده و نمی‌توانند بر اساس ابزارهای دیپلماتیک و سیاسی و حتی هژمونی جنگ نرم و مداخله غیر مستقیم به اهداف خود در کشورهای مذکور دست پیدا کنند.

نگاهی به پرونده‌های بین‌المللی ترورهای هسته‌ای صورت گرفته در کشورهای اسلامی طی حدود نیم قرن اخیر نشان می‌دهد سیاست ترور ارتباط مستقیمی با رویکردهای استقلال طلبانه حاکمیت کشورهای مذکور داشته است. در این مقاله سعی خواهیم کرد به ترورهای مهم صورت گرفته که سرنخ‌های روشنی از دست داشتن سرویس جاسوسی رژیم صهیونیستی (موساد) در آن مشاهده می‌شود، اشاره کنیم. ناگفته پیداست که در این مقاله به مهم‌ترین چهره‌های علمی جهان یا ترورهائی پرداخته شده که دلایل روشنی از دست داشتن سرویس اطلاعاتی غرب و اسرائیل در آن به دست آمده است و شامل تمامی اقدامات مخرب صورت گرفته در این زمینه نیست.

نکته دیگری که ذکر آن ضروری به نظر می‌رسد این است که سیاست ترور به ویژه طی چند هفته گذشته و ماه‌های آینده تطابق دراماتیکی با رویکردهای ستراتیژیک امریکائی صهیونیستی و شرایط و اوضاع سیاسی منطقه و جهان پیدا کرده است. امپریالیسم امریکا و ارتجاع عربی صهیونیستی در منطقه با توجه به تحولات جهانی معتقدند که تحقق حداکثری منافع این محور طی دو ماه آینده در گرو شتاب بخشیدن به برنامه‌هایی است که جدول زمانی آنها شاید تا یکی دو سال آینده طراحی شده بود. این در حالی است که پیشروی محور مقاومت در تحقق اهداف منطقه‌ای و تغییر موازنه‌های موجود به نفع آن در حوزه‌های مختلف کاملاً مشهود است.

زمزمه‌هایی که اخیراً در خصوص جنگ طلبی امریکا در منطقه شنیده می‌شد را نیز می‌شود در این راستا ارزیابی کرد، با این وجود آگاهان به مسائل ژئوپلیتیک و نظامی اعتقاد دارند که این رویکرد بیش از این که یک طراحی ستراتیژیک باشد، یک جریان تبلیغاتی است. لذا ترور آقای محسن فخری زاده دانشمند هسته‌ای ایران را می‌توان نمودی از به کارگیری تمامی توان نظامی و اطلاعاتی امریکا و اسرائیل و بروز خشم آنها نسبت به تحولات ماه‌های اخیر در منطقه ارزیابی کرد. اتفاقی که در گذشته نیز ثابت کرده است که گرچه می‌تواند به صورت محدود در روند شتابان فعالیت‌های هسته‌ای کشورمان تأثیرگذار باشد، اما نمی‌تواند این روند را متوقف کند.

لیست برخی از دانشمندان ترور شده عراقی از ۲۰۰۳ تا کنون و نحوه ترور:

سعد عبدالوهاب الشعبان – رئیس دانشکده مهندسی کامپیوتر در دانشگاه فناوری اطلاعات عراق. دکتر عبدالوهاب در ۱۴ اکتوبر ۲۰۱۰ به وسیله یک بمب کار گذاشته شده در موتر شخصی‌اش در یکی از محلات بغداد کشته شد. وی در سال ۲۰۰۶ به دلیل تهدیدهای مکرر، عراق را ترک کرده بود اما بار دیگر به بغداد بازگشت.

سعد عبدالجابر – پروفسور عبدالجابر متخصص فناوری اطلاعات و کامپیوتر. در سال ۲۰۱۱ در جنوب غربی بغداد پس از تعقیب و گریز، با شلیک چند گلوله از سوی افراد ناشناس، در موتر شخصی‌اش از پای درآمد.

دکتر خالد نایب – رئیس دانشگاه النهرین و استاد میکروبیولوژی. وی پس از چندبار تهدید از سوی افراد ناشناس برای ادامه کار به اربیل مهاجرت کرد. وی که برای دیدار خانواده‌اش و بازدید از دانشگاه به بغداد بازگشته بود، در ورودی دانشگاه به ضرب گلوله کشته شد.

دکتر عبدالرزاق الناس – دکترای اطلاعات و ارتباطات جمعی. وی در سال ۲۰۰۵ در خودروی شخصی‌اش به رگبار بسته شد. متعاقب ترور وی، دانشجویان عراقی ضمن درگیری با پولیس، دست به اعتصاب زدند.

احمد نصیر النصیری – استاد فزیک دانشگاه بغداد در فیروزی ۲۰۰۵ ترور شد.

علی عبدالحسین کمیل – استاد دیارتمنت فزیک دانشگاه بغداد. وی در موتر شخصی‌اش توسط افراد مسلح به گلوله بسته شد.

امیر الجزرقی – دکترای داروسازی دانشگاه بغداد و مشاور وزارت بهداشت این کشور در نومبر ۲۰۰۵ ترور شد.

خالد حسن مهدی نصرالله – رئیس دانشکده علوم سیاسی بغداد. وی ابتداء ربوده شد و پیکرش چهار روز بعد در ماه مارچ ۲۰۰۷ در حالی که آثار شکنجه شدید روی آن مشهود بود، پیدا شد.

خلیل اسماعیل الحدیثی – استاد دانشکده علوم سیاسی دانشگاه بغداد که در عمان پایتخت اردن ترور شد.

محمد توخی حسین – دکترای علوم هسته‌ای و دانشمند شاغل در صنایع هسته‌ای عراق از سال ۱۹۸۴ در سال ۲۰۰۴ و در مسیر بازگشت به منزلش توسط افراد ناشناس به رگبار بسته شد.

محمد عبدالله الراوی – رئیس سابق دانشگاه بغداد و رئیس انجمن پزشکان عراق – وی در سال ۲۰۰۳ ربوده و کشته شد.

دکتر رعد شلاش – دکترای بیولوژی و رئیس دیارتمنت بیولوژی دانشگاه بغداد ۱۷ نومبر ۲۰۰۵ هنگام خروج از منزل به ضرب گلوله کشته شد.

قیس حسام الدین جمعه – استاد و رئیس دانشکده کشاورزی دانشگاه بغداد در سال ۲۰۰۶ توسط نیروهای امریکائی در مرکز بغداد کشته شد.

عباس العامری – استاد و رئیس دانشکده اقتصاد دانشگاه بغداد. وی در سال ۲۰۰۶ مقابل دانشکده به همراه فرزند و یکی از بستگانش به رگبار بسته شد و هر سه کشته شدند.

هانی عارف – استاد دانشکده علوم کامپیوتر دانشگاه بغداد. وی در سال ۲۰۰۶ و در محل دانشکده به همراه ۳ دانشجوییش به گلوله بسته شد و هر چهار نفر کشته شدند.

عدیل المنصوری – جراح متخصص و استاد دانشکده پزشکی دانشگاه بغداد. وی در ماه‌های اگست و سپتمبر ۲۰۰۶ و در موج ترور پزشکان عراقی، توسط افراد مسلح ربوده شد و جسدش با جراحات شدید و آثار شکنجه در شهر صدر عراق پیدا شد.

ماجد ناصر حسین – پزشک و استاد دانشگاه بغداد. وی در سال ۲۰۰۷ در مقابل چشم همسر و دخترش در مقابل منزل خود به قتل رسید. وی دو سال پیش از ترور هم ربوده شده بود که با پرداخت پول، آزاد شد.

نیهاد محمد الراوی – معاون دانشگاه بغداد. وی در سال ۲۰۰۷ پس از خروج از دانشگاه به همراه دخترش رعنا، در چند متری دانشگاه هدف قرار گرفتند. وی بدن خود را برای محافظت از دخترش سپر کرد و کشته شد.

دکتر عبدالستار جید الدلیمی – میکروبیولوژیست و استاد دانشگاه. وی در نومبر ۲۰۰۳ توسط سه فرد مسلح در مقابل همسر و چهار فرزندش کشته شد. افراد مسلح که انتظار خانواده وی را نیز می‌کشیدند که از الرمادی بازگردند. سه فرد مسلح همسر وی را نیز از ناحیه سر هدف قرار دادند که با وجود اصابت گلوله، وی زنده ماند. فرزند بزرگتر خانواده این دانشمند ترور شده، در سن ۱۴ سالگی به دلیل عارضه قلبی درگذشت.

جیب الصالحی – رئیس کمیته علوم وزارت تحصیلات تکمیلی عراق. وی در سن ۳۹ سالگی نزدیک محل کارش ربوده شد. جسدش ۲۰ روز بعد در حاشیه شهر بغداد پیدا شد. خانواده وی جسدش را نیز در ازای پرداخت پول به دست آوردند.

قطعا ذکر نام بیش از ۵۰۰ [۵۵۰۰] دانشمند ترور شده عراقی در این گزارش امکان پذیر نیست و این تنها مثنی نمونه خروار بود.

موساد و گروه های کماندویی رژیم صهیونیست با موافقت دولت امریکا این عملیات را در بیش از یک سال در عراق انجام داده اند. این گزارش تأکید کرده بود که بیش از هزار دانشمند عراقی در فهرست سیاه ترور رژیم صهیونیستی قرار داشته اند و برخی از انفجارها و ناامنی های عراق ناشی از کشتار همین دانشمندان و با هدف از بین بردن آنها صورت گرفته است.

هفته نامه المشاهد السیاسی نیز با اشاره به طرح های ترور دانشمندان عراقی نوشت که این طرح ها از سه طرف اجراء می شد، اولین گروه سازمان جاسوسی موساد بود، گروه دوم سازمان جاسوسی مرکزی امریکا بود و از دسته دیگر برخی از گروه های عراقی وابسته به خارج نیز در راستای منافع غرب این ترورها را انجام می دادند.

این گزارش با اشاره به تیم ترور صهیونیستی در عراق نوشت که گروهی متشکل از ۱۵۰ نیروی کماندویی اسرائیل با هدف ترور دانشمندان هسته ئی عراق وارد این کشور شدند. یک جنرال فرانسوی در این زمینه می گوید که برنامه های ترور به صورت مشترک از سوی اسرائیل و امریکا طراحی می شد، او می گوید که اطلاعات دقیقی در اینباره دارد و امریکائی ها و اسرائیلی ها به دنبال از بین بردن تمام دانشمندانی بودند که در زمینه تکنولوژی راکتی عراق و فعالیت های هسته ئی این کشور اطلاعات و علم داشتند. بیش از ۳۵۰۰ عراقی در این لیست قرار داشتند.

این گزارش تأکید کرد که این توطئه سعی داشت با تخریب زیرساخت های علمی عراق، حرکت علمی آن را به عقب بیندازد، در همین راستا آنها ۷۰ درصد از آزمایشگاه ها و تجهیزات دانشگاه ها و مراکز علمی پژوهشی را تخریب کردند. در میان دانشگاه ها نیز استادان ترور شده بیشتر مربوط به دانشگاه های بغداد، بصره، المستنصریه، موصل، الأنبار و تکریت بودند.

نیروهای موساد همزمان با ورود اشغالگران به عراق وارد این کشور شده و با همکاری سازمان جاسوسی این کشور و برخی سیاستمداران عراقی نقاط حساس و امنیتی این کشور را در اختیار گرفتند، آنها تجهیزاتی که می توانستند را از این کشور خارج کرده و به سرزمین های اشغالی بردند، پرونده های امنیتی و صنایع نظامی این کشور را نیز به صورت کامل در اختیار خود گرفتند. بقیه تجهیزات و ابزار آلات نظامی و تأسیسات هسته ئی که امکان انتقال آنها نبود نیز در داخل خاک عراق تخریب و منهدم شد. شرکت های ابن سینا، المثنی، الرشید، الیرموک، و القعقاع و تأسیسات حطین واقع در جنوب غربی بغداد تنها بخشی از این زیرساخت ها بود.

تعداد زیادی از دانشمندان هسته ئی و راکتی عراق در سایه همین فعالیت ها در طول اشغال عراق جان خود را از دست دادند، در این میان می توان از افراد شاخصی چون دکتر مجید حسین علی نام برد، وی در دانشکده علوم پایه دانشگاه

بغداد کار می کرد و متخصص در زمینه مطالعات فزیک هسته ئی بود، وی در سال ۲۰۰۴ یعنی یک سال بعد از اشغال عراق به جرم داشتن اطلاعات بالا از علوم هسته ئی کشته شد.

دکتر علی حسین کامل از دانشگاه بغداد از دیگر افرادی بود که از دانشگاه بغداد و بخش فزیک این دانشگاه کشته شد.

دکتر محمد تقی حسین الطالقانی دکترای فزیک هسته ئی از دیگر قربانیان ترورهای خاموش موساد و سیا در عراق بود، البته دانشگاه های دیگر نیز از این موضوع بی بهره نماندند، دکتر طالب ابراهیم الظاهر از دانشکده علوم دانشگاه دیاله که در زمینه فزیک هسته ئی تخصص داشت، در سال ۲۰۰۵ در شهر یعقوبه ترور شد. دکتر ماجد الجنابی از دیگر دانشمندان هسته ئی عراق بود که برای اولین بار در این کشور با انفجار از طریق دستگاه کنترل از راه دور کشته شد، پیش از وی دانشمندان و متفکران عراقی با شلیک مستقیم گلوله هدف قرار می گرفتند. دکتر حسین یاسین یکی دیگر از دانشمندان هسته ئی عراق بود که از سوی اشغالگران و مزدوارن موساد در عراق هدف حمله تروریستی قرار گرفته و جان خود را از دست داد.

سوریه

سوریه یکی دیگر از کشورهایی است که از سوی استعمار غرب هدف حمله و کشتار دانشمندان خود قرار گرفته است، این حملات گرچه پیشتر به صورت مقطعی دنبال شده، اما با آغاز بحران و ناامنی در این کشور روند رو به رشدی به خود گرفته و فعالیت های منظم و فشرده ای برای از بین بردن مغزهای متفکر سوریه در دست انجام است. البته قبل از بحران سوریه نیز تلاش هایی در این راه صورت گرفته بود، رژیم صهیونیستی بدون اثبات تسلیحاتی بودن فعالیت هسته ئی سوریه، در سال ۲۰۰۷ به تأسیسات واقع در صحرای «دیرالزور» سوریه حمله هوایی کرد و مراکز تازه تأسیس این کشور را کاملاً تخریب کرد. صهیونیست ها به همین اندازه نیز بسنده نکردند و سال ۲۰۰۸ سرتیپ محمد سلیمان، یکی از بارزترین چهره های نظامی و امنیتی سوریه را که مسؤول اداره پروژه اتمی سوریه در دیرالزور بود، ترور کردند.

روزنامه السفير لبنان در مقاله ای با اشاره هدف قرار گرفتن دانشمندان سوری در یک و نیم سال گذشته تأکید می کند که بسیاری از این افراد شخصیت های مطرح علمی به ویژه در رشته های مرتبط با انرژی هسته ئی بوده اند. از میان این افراد می توان به اوس عبدالکریم خلیل و نائل الدخیل از بخش مهندسی کیمیا و مهندس نبیل ابراهیم زغیب اشاره کرد که مغز متفکر برنامه راکتی سوریه بوده است.

امریکا و رژیم صهیونیستی با تکرار سناریوی عراق در سوریه می خواهند حتی در صورت پیروزی بشار اسد بر مداخله های غربی در این کشور، گام های توسعه ئی آن را سالها به تأخیر بیندازند، از سوی دیگر آنها با این جنایات انگشت اتهام را به سوی دولت سوریه نشانه می روند و این جنایت ها را طوری مرتکب می شوند تا شاید بتوانند دولت را مسؤول این ترورها معرفی کنند، به عنوان مثال اوس عبدالکریم در نزدیکی یک ایستگاه ایست و بازرسی ترور شد، نبیل زغیب نیز در یکی از امن ترین مناطق دمشق ترور شد که شبه نظامیان ارتش آزاد هیچ عملیاتی را در آن انجام نداده بودند. اوس عبدالکریم خلیل متخصص علوم هسته ئی و قائم مقام دانشگاه بعث در حمص بود، او در حالی ترور شد که می خواست همسرش را به محل کارش برساند، آنها سعی کردند از این حمله جان سالم به در برند، اما اصابت یک گلوله به گردن وی باعث مرگش شد.

<http://jahedkhabar.ir/?p=69324>

۱۳ آفر - ۱۳۹۹

افزوده فرستنده:

این مطلب را نه تنها به خاطر معلومات امنیتی آن ویراستاری و ارسال می دارم، بلکه هدف اصلی از ارسال آن بیان این حقیقت است که سیاست "سربری"، "نخبه زدائی"، "حذف مغز های متفکر" و ... هرچند در منطقه خاورمیانه عمدتاً به وسیله "موساد" و "سی" اعمال شده است، مگر در سطح جهان تمام نیروهای اشغالگر و استعماری، جهت تحکیم مواضع استعماری شان از یک سو، به عصر سنگ قدیم برگرداندن کشور هدف از سوی دیگر و در نهایت میدان را بازکردن برای به کرسی نشاندن مزدوران و نوکران زرین قلاده خودشان به این جنایات دست یازیده اند.

چنانچه در مورد افغانستان می بینیم که همزمان و همسو با کشتار فرزندان نخبه کشور از استادان پوهنتونهای افغانستان چون پوهنوالان دادگراها، یاری ها ... و پوهندوی ها چون خانباز خان ها، دوست محمد خان ها و ده ها و صدها دانشمند و استاد پوهنتون و مؤسسات تحصیلات عالی و فزیکدانان به ویژه داکتر "یونس اکبری" یکی از محدود استادان افغانستان که در رشته فزیک هسته ئی دکترا داشت و همین سان ده ها و صد ها داکتر و متخصص برانده کشور چون قاسم صابری و صد ها انجنیر؛ به وسیله سوسیال امپریالیسم روس و نوکران زرخرید آنها در وجود باند های "خلق-پرچم" به قتل رسیدند؛ ماشین کشتار امپریالیسم امریکا و شرکاء از "موساد" گرفته تا "آی. اس. آی." و غلامان حلقه به گوش آنها در وجود باند های "گلبدینی، ربانی، مزاری" و در بعضی مواقع نهاد های تروریستی بین المللی چون القاعده نیز سود جسته فرزندان نخبه کشور ما را در خارج از افغانستان به خاک و خون کشیده اند.

در جمع این به خون کشیده شدگان نامهایی چون، الفت، مجروح، داکتر فیض احمد، مینا، قیوم رهبر، سعادت و ده ها و صد ها تن دیگر وجود دارند که آگاهانه در خارج از کشور مشخصاً در پاکستان و ایران به قتل رسانده شده اند.

خوانندگان عزیز،

سیاست "نخبه زدائی" یک سیاست است چه از طرف امپریالیسم امریکا و موساد اعمال گردد چه از جانب رقبای شرقی آنها چون "اف. اس. ب."، "آی. اس. آی."، "واواک"، "راو"، "میت" و یا "مخابرات العامه". یکی از اهداف تمام آنها، با "نخبه زدائی" و جوامع را به عقب برگرداندن، نوکران خودشان را به قدرت رسانیدن است. امری که در افغانستان با سپردن حاکمیت به "طالب الجهل" اوج خود را به نمایش می گذارد.

ع. م.